

Arrest

**nr. 190 905 van 24 augustus 2017
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, van Spaanse nationaliteit, op 18 april 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 maart 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van 6 maart 2017 houdende bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

(Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.)

(Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. T. HERMANS en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.)

(Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X loco advocaat Mr. T. HERMANS en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.)

(Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. T. HERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.)

(Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat Mr. T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.)

(Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat Mr. T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat X, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 maart 2017 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden alsook tot de afgifte van een bevel tot terugbrenging.

Het betreft de bestreden beslissingen, die op 17 maart 2017 aan de verzoekster werden ter kennis gebracht.

De eerste bestreden beslissing (bijlage 20) is als volgt gemotiveerd:

*“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 03/10/2016 werd ingediend voor: Naam: K. K., L. T., Nationaliteit: Spanje ;
Geboortedatum: 17.03.2007 , Geboorteplaats: P. , Identificatienummer in het Rijksregister : (...) , verblijvende te (...)*

om de volgende reden geweigerd :

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: Voor het minderjarige kind werd op 03/10/2016 een aanvraag verklaring van inschrijving ingediend als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 40 §4, eerste lid, 2° van de wet van 15/12/1980). Er werd echter nagelaten om binnen de voorziene termijn van drie maanden, de nodige bewijsstukken voor de aanvraag aan te leveren. Deze aanvraag werd dan ook op 04/01/2017 door het gemeentebestuur, aan de hand van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wegens onvolledigheid geweigerd. De beslissing werd ter kennisname, aan de persoon bij wie het minderjarige kind verblijft (K. T.,P.), op 31/01/2017 betekend. Er werd uiterlijk tot 28/02/2017 tijd gegeven om de ontbrekende bewijzen aan te leveren. Naar aanleiding hiervan werden een aantal bewijzen aangeleverd, waaronder : een attest van aansluiting bij de mutualiteit (CM) voor het kind en een OCMW attest m.b.t. het leefloon van K. T. P. (verkregen tussen 01/01/2017 – 28/02/2017). Op basis van de documenten in het dossier kan echter niet worden vastgesteld dat de minderjarige aan de voorwaarden voldoet om het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 en tweede lid en art. 50, §2, 4° te kunnen genieten.

Overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° dient een beschikker aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Bijkomend wordt in het tweede lid van dit wetsartikel toegelicht dat de bestaansmiddelen minimaal ter waarde moeten zijn van het bedrag onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend en dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen rekening moet gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waaronder de aard en regelmaat van het inkomen, alsook de gezinslast. Op basis van het aangeleverde attest van het OCMW van Aalst dient vastgesteld te worden dat mev. K. T. P., bij gebrek aan eigen inkomsten uit een economische activiteit, zich moest wenden tot het OCMW om in haar onderhoud en dat van de minderjarige betrokkene te voorzien. Hieruit moet besloten worden dat de betrokkenen de facto tenlaste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, hetgeen niet verenigbaar is met de bepalingen van het artikel 40 §4, eerste lid, 2° van de wet van 15/12/1980. De uitkering die mevrouw K. heden geniet, kan niet worden aangewend om een inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen van het minderjarige kind toe te staan. Evenmin kan uit het dossier blijken dat mevrouw K. heden een andere bron van inkomsten heeft. Voor zover dit wel het geval zou zijn, kan er bij gebrek aan bewijs geen rekening gehouden worden voor de beoordeling van de aanvraag voor de minderjarige betrokkene. Verder dient opgemerkt te worden dat het minderjarige kind en mevrouw K. dezelfde familienaam dragen. Echter kan uit het dossier niet afgeleid worden welke de graad van verwantschap is tussen betrokkene en mev. K. T. P. Evenmin wordt een officieel aangeleverd waaruit blijkt dat er een ouderlijke toestemming werd gegeven voor het verblijf van het minderjarige kind,

in België bij mevr. K. Mevrouw K. levert, in toepassing van het wetboek internationaal privaatrecht (cfr. art. 35 WIPR) en het burgerlijk wetboek geen document aan m.b.t. een regeling van voogdij of pleegvoogdij dat voldoet aan de vereisten van de artikelen 392 of 475 ter B.W. Tot slot dient opgemerkt te worden dat, uit de stukken van het administratief dossier, het minderjarige kind mogelijks sinds 04/12/2015 in België verblijft. Gelet op de elementen en vaststellingen moet dan ook besloten worden dat het minderjarige kind niet aan voorwaarden voldoet om een verblijfsrecht, van meer dan drie maanden, als beschikker van voldoende bestaansmiddelen te kunnen verkrijgen.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling op dit ogenblik geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Na afweging van de algemene belangen van de samenleving enerzijds en de individuele belangen van de vreemdeling anderzijds, waarbij dient gewezen te worden op de omstandigheid dat er nooit sprake is geweest van rechtmatig verblijf in hoofde van het kind en het feit dat er geen objectieve belemmeringen zijn aangetoond om in de lidstaat waar het regelmatig kan binnenkomen en verblijven verder op te groeien, wordt het niet onredelijk geacht om aan mevrouw K. T.,P. (NN: 82.04.10 542-35) het bevel te geven om de genaamde K. K., L. T. ,geboren te P., op 17.03.2007, van Spaanse nationaliteit, binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is of naar de plaats waar het kind legaal kan binnenkomen en verblijven.“

De tweede bestreden beslissing (bijlage 38), bevat de volgende motieven:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister van...../ de gemachtigde van de Minister van..... (1), (2)

wordt aan mevrouw(1):

naam: K. T. voornaam: P. geboortedatum: 10.04.1982 geboorteplaats: B. onderdaan van Kameroen verblijvende te: (...)

het bevel gegeven om de genaamde :

naam: K. K. voornaam: L. T. geboortedatum: 17.03.2007 geboorteplaats: P. van Spaanse nationaliteit verblijvende te: (...)

binnen 30 dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is of alwaar het kind legaal kan binnenkomen en verblijven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 7,al.1.2°: de vreemdeling die langer in het Rijk verblijft dan de duur van het kort verblijf gemachtigd in toepassing van het internationaal akkoord of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. ZIE VOORZIJDE BIJLAGE 20

Bij het nemen van een beslissing tot terugbrenging houdt de Staatssecretaris of zijn gemachtigde rekening, overeenkomstig de artikelen 8 EVRM en artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980, in het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, in zoverre hiervan bewijzen werden aangeleverd.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient erop te worden gewezen dat de bestreden beslissingen de verblijfssituatie van L.T.K.K. betreffen en dat dit kind minderjarig is, zij werd immers geboren op 17 maart 2007. Aangezien minderjarigen niet handelingsbekwaam zijn, kunnen zij niet zelf een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) instellen en dient dit te gebeuren door de wettelijke vertegenwoordiger. Er moet dan ook worden nagegaan wie dit kind in de procedure voor de Raad kan vertegenwoordigen. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat L.T.K.K. reeds geruime tijd in België verblijft. Aangezien L.T.K.K. haar gebruikelijke verblijfplaats in België had op het ogenblik dat de bestreden beslissingen werd genomen.

Te dezen moet derhalve rekening gehouden worden met het gestelde in artikel 35, §1, tweede lid van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht : *“De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij*

wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoerd".

De uitoefening van het ouderlijk gezag is geregeld door de artikelen 371 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Uit de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, ongeacht of ze samenleven of niet. Voor wat betreft de vertegenwoordiging van de minderjarige heeft de wetgever een weerlegbaar vermoeden ingesteld dat elke ouder geacht wordt te handelen met de andere ouder ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn. Dit vermoeden betreft echter in principe enkel handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid, BW) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid BW) en betreft niet de mogelijkheid om het kind te vertegenwoordigen in het kader van een procedurele handeling. Onderhavig beroep is een daad van beschikking, zodat er geen vermoeden van instemming geldt wanneer één ouder alleen namens het kind een beroep instelt bij de Raad (cf. RvS 21 november 2012, nr. 221.436; RvS 29 maart 2010, nr. 202.434; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171; RvS 4 december 2006, nr. 165.512 en RvS 18 september 2006, nr. 162.503). Hieruit volgt dat in het kader van onderhavig beroep, de ouders gezamenlijk dienen op te treden in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind, tenzij de verzoekster aantoont dat zij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag, *quod non*.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de heer B.K., die in Spanje verblijft, de vader is van de minderjarige L.T.K.K.. Uit geen enkel stuk blijkt echter dat deze man, als vader, uit zijn ouderlijk gezag zou zijn ontzet. De verzoekster toont ook op geen enkele wijze aan dat zij het exclusieve ouderlijk gezag uitoefent. Bij het verzoekschrift wordt weliswaar een document van 17 februari 2017 gevoegd waarin B.K. verklaart dat zijn dochter L.T.K.K. bij haar moeder P.K.T. in België woont, doch deze loutere verklaring betreft niet het ouderlijk gezag over het kind en toont dus niet aan dat de verzoekster beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag.

De Raad stelt dan ook vast dat het minderjarige kind van de verzoekster *in casu* niet wordt vertegenwoordigd door de beide ouders. Het beroep werd dus ingediend door een persoon die niet gerechtigd is om alleen de minderjarige te vertegenwoordigen, zodat het niet ontvankelijk is.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekster zich op dit punt te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is niet ontvankelijk.

De door de verweerder opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid hoeft niet te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE